

**ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΚΘΕΣΗ - 1^ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ****A. ΚΕΙΜΕΝΟ**

Πολύ συχνά αναφερόμαστε στον κόσμο που μας δείχνει ζωντανά η τηλεόραση, με τον οποίο επικοινωνούμε χάρη στη νέα ηλεκτρονική τεχνολογία, ιδιαίτερα το διαδίκτυο, στον κόσμο που ο άνθρωπος κατέκτησε απ' άκρου σ' άκρο, και που μπορεί κανείς να επισκεφθεί σχεδόν στην κάθε του γωνιά, χάρη στα σύγχρονα μέσα των διεθνών συγκοινωνιών. Αυτό είναι ασφαλώς μια χειροπιαστή απόδειξη μιας μορφής παγκοσμιοποίησης: οι δυνατότητες αυτές αποτελούν υποδομές της παγκοσμιοποίησης, όπως αυτή κυρίως εκφράζεται με την ομοιογενοποίηση της αγοράς και με την επικράτηση της αγγλοαμερικανικής γλώσσας.

Αυτές οι συνθήκες επιτρέπουν στον καθένα μας να μοιράζεται λίγο πολύ με τον άλλο άνθρωπο, οποιοσδήποτε κι αν είναι αυτός, κοινές εμπειρίες και βιώματα, κι αυτό άσχετα από το ότι στις διάφορες χώρες του πλανήτη οι άνθρωποι εξακολουθούν να έχουν τις ιδιαιτερότητές τους. Να έχουν δηλαδή το δικό τους παρελθόν (τη δική τους παράδοση), να βιώνουν με διαφορετικούς τρόπους τα προβλήματα του παρόντος, και οπωσδήποτε να προδιαγράφουν ο καθένας το μέλλον του σύμφωνα με τα μέσα που διαθέτει -υλικά και πνευματικά- και σύμφωνα με τα οράματα και τα όνειρα που τρέφει, σύμφωνα δηλαδή με τον πολιτισμό του. Ο πολιτισμός μας γίνεται έτσι αναφορά και σύγκλιση συνάμα του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος αυτού που τον βιώνει. Παρ' όλο λοιπόν το ρεύμα της παγκοσμιοποίησης, ένα πράγμα διαφοροποιείται οργανικά και υποχρεωτικά: η πολιτιστική ιδιομορφία του καθενός, έστω και αν όλοι οι νέοι του κόσμου φορούν σήμερα τζιν, πίνουν κόκα-κόλα, ακούν την ίδια μουσική και βλέπουν τις ίδιες εικόνες διαφήμισης. Η αντίδραση του καθενός και η αντίστασή του στην ομοιογενοποίηση είναι διαφορετική εξαιτίας του διαφορετικού παρελθόντος του, που προδιαγράφει, κατά κάποιον τρόπο και το μέλλον.

Ο κάθε πολιτισμός έχει το χώρο του, αλλά ο χώρος αυτός είναι χώρος ανοιχτός προς τον άλλον: αυτό είναι προϋπόθεση για την επιβίωση του κάθε πολιτισμού. Η όσμωση των πολιτιστικών εμπειριών είναι εμπλουτισμός, η υποδοχή του καινούργιου είναι πρόοδος. Αναμφισβήτητα αυτό που είναι σήμερα πρωτοποριακό θα είναι αύριο παράδοση, κι αυτό ισχύει ασφαλώς για κάθε μορφή δημιουργίας και ζωής.

Η ιστορία, ιδιαίτερα του Ελληνισμού, δείχνει ότι η διεύρυνση των επαφών και του χώρου δράσης είχαν πάντοτε ως αποτέλεσμα την ευημερία των συμβαλλομένων. Αν, λοιπόν, πάρουμε ως αναφορά του ιστορικού γίγνεσθαι όχι μόνο το χρόνο αλλά και την ευρύτητα του χώρου της πράξης και της δράσης, θα δούμε ότι οι Έλληνες κατά τη διάρκεια της μακραίωνης ιστορίας τους γνώρισαν αυτό το άνοιγμα προς νέους τόπους (έως σχεδόν την ουτοπία) ως στόχο θεωρητικό, ή την παγκοσμιοποίηση ως στόχο πολιτισμικό, αν όχι πολιτικό. Ενδεικτικά αναφέρω το Πανελλήνιο.

Η παγκοσμιοποίηση, λοιπόν, είτε ως αίτημα αυτοκρατορικό (κάθε αυτοκρατορία διεκδικεί παγκοσμιότητα) είτε ως αίτημα πνευματικό, όπως π.χ. η καθολικότητα, η οικουμενικότητα του χριστιανισμού, ή η πανανθρώπινη αξία των αρχαιοελληνικών καταβολών (π.χ. η δημοκρατία και η ελευθερία), ή ακόμη ως ιδεολογία (όπως π.χ. ο κομμουνισμός, ο διεθνισμός), ή ως τρόπος ζωής (όπως ο κοσμοπολιτισμός), είναι ένα φαινόμενο διαχρονικό. Σήμερα, εμφανίζεται με την ομοιογενοποίηση του τρόπου των εμπορικών και οικονομικών συναλλαγών αλλά και των επιστημονικών προϊόντων -η επιστημονική έρευνα έχει παγκόσμιο κύρος και εμβέλεια- με όλες βέβαια τις επιπτώσεις της τάσης αυτής στην καθημερινή ζωή, και συνακόλουθα στον τρόπο σκέψης του καθενός. Είναι ακριβώς αυτές οι ανεξέλεγκτες επιπτώσεις που προξενούν σε πολλούς φοβίες και ερωτηματικά για τη διατήρηση της ιδιόμορφης ταυτότητας του καθενός, αλλά και την ομαλή

επεξεργασία του μέλλοντος του ανθρώπου και τη διάσωση των φυσικών πόρων. Η στάση αυτή ανασφάλειας, ανασταλτική κάθε προόδου, αντιστρατεύεται την εξίσου ανεδαφική στάση άκρατου ενθουσιασμού που θεωρεί την παγκοσμιοποίηση ως πηγή προόδου και ευτυχίας. Γνωρίζουμε ότι η μανιχαϊκή θεώρηση είναι πάντοτε αντίθετη της αλήθειας. Ο άνθρωπος εδώ και αλλού δέχτηκε με επιφύλαξη τους νεωτερισμούς, κυρίως αυτούς που επέφερε η διεύρυνση του χώρου δράσης του.

Ο άνθρωπος αντιστάθηκε ευθαρσώς στην αντιξοότητα. Ας ευθαρσούμε, λοιπόν, χωρίς να πάψουμε να γρηγορούμε: η όποια παγκοσμιοποίηση είναι έργο του Ανθρώπου. Όλοι μαζί και ο καθένας με τον τρόπο του, εδώ, αλλού, παντού, οφείλουμε να υπερασπιστούμε την ανθρωπιά μέσα στα νέα πλανητικά σύνορα, χτίζοντας το μέλλον με τις βεβαιότητες του παρόντος και τα μαθήματα του παρελθόντος.

[Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ]

λεξιλόγιο

όσμωση: όρος της φυσικής, μεταφορικά: αλληλεπίδραση / *μανιχαϊκή θεώρηση*: θεώρηση σύμφωνα με την οποία υπάρχει μόνο το καλό ή το κακό, αποκλείοντας οτιδήποτε άλλο

B. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να γραφεί η περίληψη του κειμένου
2. Να γράψετε ένα συνώνυμο για κάθε λέξη που ακολουθεί και να κάνετε μια πρόταση με κάθε μια από αυτές: χειροπιαστής, παγκοσμιοποίησης, ομοιογενοποίηση, σύγκλιση, ανεδαφική
3. Να παρουσιάσετε και να αιτιολογήσετε τη συλλογιστική πορεία του κειμένου.
4. Να ερμηνεύσετε την πρόταση: «Η όσμωση ... πρόοδος», περίπου 100 λέξεις
5. Να δώσετε τους πλαγιότιτλους στις παραγράφους του κειμένου.
6. Σ' ένα άρθρο, που πρόκειται να δημοσιευτεί στη σχολική εφημερίδα, αιτιολογήστε την έκφανση του σύγχρονου φαινομένου της παγκοσμιοποίησης και παρουσιάστε τις προτάσεις σας, ώστε η παγκοσμιοποίηση να μη συντελέσει στην αλλοτρίωση της ιδιαιτερότητας των εθνών [περίπου 500-600 λέξεις].

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Περίληψη:

Η συγγραφέας αναφέρεται στην παγκοσμιοποίηση. Θεωρεί ότι είναι πια μια δεδομένη κατάσταση στην εποχή μας, γεγονός που διαφαίνεται από την τηλεόραση και εκφράζεται τόσο με την ομογενοποίηση της αγοράς όσο και με την κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας ως διεθνούς. Με την παγκοσμιοποίηση οι άνθρωποι του πλανήτη μοιράζονται κοινά βιώματα, αλλά, παρ' όλα αυτά, διατηρούν τις ιδιαιτερότητές τους. Οι ιδιαιτερότητες αυτές οφείλονται στο ότι κάθε έθνος διατηρεί το παρελθόν του, έτσι ώστε ο πολιτισμός του να πηγάζει από τη σύγκλιση του παρελθόντος με το παρόν. Κάθε λαός, λοιπόν, διατηρεί την πολιτιστική του ιδιομορφία, ενώ συγχρόνως εμπλουτίζεται με τον πολιτιστικό συγκρητισμό. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, τέτοιας μορφής πολιτισμού, έχει επιδείξει πολλές φορές ο Ελληνισμός. Η παγκοσμιοποίηση, επομένως, είναι ένα διαχρονικό

φαινόμενο, που άλλοι το αντιμετωπίζουν επιφυλακτικά, άλλοι υπεραισιόδοξα. Αυτό που απαιτείται, τελικά, είναι η σύζευξή του με τον ανθρωπισμό.

2. α) * χειροπιαστή: απτή, π.χ. Χειροπιαστές αποδείξεις της πολιτισμικής βαθμίδας ενός λαού μπορούμε να αναζητήσουμε στο Σύνταγμα αλλά και στη λειτουργία των ΜΜΕ.

* παγκοσμιοποίηση: διεθνοποίηση, π.χ. Η παγκοσμιοποίηση, φαινόμενο σύγχρονο αλλά και διαχρονικό, συντελεί στη σύγκλιση των πολιτισμικών στοιχείων των λαών.

* ομοιογενοποίηση: ομοιομορφία, π.χ. Ο συγκρητισμός των πολιτισμών μέσω των ΜΜΕ οδηγεί στην ομοιογενοποίηση των ηθών, της κουλτούρας των λαών, των στόχων, των επιθυμιών των ανθρώπων.

* σύγκλιση: ένωση, π.χ. Με την εκπαίδευση, με κάθε οργανωμένο θεσμό, επιδιώκεται η σύγκλιση των απόψεων των ανθρώπων με άξονα την κυρίαρχη ιδεολογία της κοινωνίας.

* ανεδαφική: άτοπη, άλογη, π.χ. Για την άσκηση της πειθούς απαιτείται η χρήση λογικών, τεκμηριωμένων επιχειρημάτων, σε αντίθεση με την προπαγάνδα που μπορεί να στηριχτεί σε ανεδαφικούς συλλογισμούς.

3. Η συλλογιστική πορεία του κειμένου είναι επαγωγική, αφού η συγγραφέας ξεκινάει με επιμέρους στοιχεία (διαδίκτυο, ΜΜΕ) και καταλήγει στη γενική έννοια της παγκοσμιοποίησης.

4. Η όσωση των πολιτιστικών εμπειριών είναι εμπλουτισμός, η υποδοχή του καινούριου είναι πρόοδος. Δε θα μπορούσε η πρόοδος να συντελείται διαφορετικά. Σε κάθε περίπτωση που μια ομάδα, μια κοινωνία, ένα έθνος απομονώνεται, το μόνο που παρατηρείται είναι η σταδιακή παρακμή και τελμάτωση. Ο πολιτισμός και η πρόοδος, λοιπόν, είναι αποτελέσματα πάντα του διαλόγου κάθε μορφής, μεταξύ των ανθρώπων, των κοινωνιών, των πολιτιστικών στοιχείων. Γιατί μέσω του διαλόγου πραγματοποιούνται τα πολιτισμικά δάνεια που καλύπτουν με τα στοιχεία τους κενά, προβλήματα, δίνουν ώθηση στις δυνάμεις των ανθρώπων και των πολιτισμών. Φυσικά, για την ουσιαστική, τη γνήσια πρόοδο απαιτείται η επιλογή εκείνων των ξενικών στοιχείων που προσιδιάζουν στα γηγενή.

5. 1η παράγραφος: Η παγκοσμιοποίηση δεδομένη κατάσταση της εποχής μας.

2η παράγραφος: Παγκοσμιοποίηση και πολιτισμική ιδιομορφία συμπορεύονται.

3η παράγραφος: Ο συγκρητισμός των πολιτισμικών στοιχείων εγγυάται την πρόοδο.

4η παράγραφος: Το ιστορικό παράδειγμα των Ελλήνων.

5η παράγραφος: Η παγκοσμιοποίηση διαχρονικό φαινόμενο, διττή η θεώρησή της.

6η παράγραφος: Η παγκοσμιοποίηση σε συνάρτηση με τον ανθρωπισμό μπορούν να διαμορφώσουν ένα δημιουργικό πολιτισμό.)

6.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ

Πρόλογος: Αναφορές, παραδείγματα, κ.λ.π. για την παγκοσμιοποίηση ως σύγχρονου φαινομένου σε όλους τους τομείς ζωής. Οι εκφάνσεις του, ποικίλες, προκαλούν άλλοτε αισιόδοξη οπτική ζωής, άλλοτε φόβο.

Κύριο Θέμα:

Διευκρίνηση όρων:

- παγκοσμιοποίηση: σύγκλιση των πολιτισμικών στοιχείων των εθνών, ομοιογενοποίησή τους.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 21, ΤΗΛ: 210 42 26 909, web site: www.hasiakis.gr

ΕΠΙΛΟΓΗ ΝΙΚΑΙΑ, ΚΟΜΝΗΝΩΝ & ΟΔΥΣΣΕΩΣ 19, Π. ΡΑΛΛΗ 190 ΤΗΛ: 210 49.60.387

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ **συγχρονο** ΓΑΛΑΤΣΙ, Α. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 112, ΤΗΛ: 210 29.10.107

- **πλανητικός πολιτισμός:** διαχρονική πραγματικότητα. Η ομοιογενοποίηση αποτέλεσμα της επιβολής ισχυρών οικονομικά, τεχνικά, πολιτικά, στρατιωτικά κρατών. Σύγχρονα μέσα: προπαγάνδα, δάνεια οικονομικά, λειτουργία ΜΜΕ, εμπορευματοποιημένη τέχνη.
- **οικουμενικός πολιτισμός:** όραμα ανθρωπιστικό. Σύγκλιση των πολιτισμικών στοιχείων υπό το πνεύμα της συνεργασίας, της ομόνοιας, της ειρήνης.

Φαινόμενα που πιστοποιούν την παγκοσμιοποίηση:

- α) κυριαρχία της αγγλοαμερικανικής γλώσσας ως διεθνούς γλώσσας, καταλήγει να θεωρείται ως δεύτερη μητρική.
- β) ομοιογενοποίηση της αγοράς, του τρόπου των εμπορικών και οικονομικών συναλλαγών (βλ. χρηματιστήριο).
- γ) χρήση βιομηχανικών προϊόντων, επιστημονικών επιτευγμάτων, επιβολή τους ως διεθνών.
- δ) «άνοιγμα» των συνόρων (για οικονομικούς λόγους - εργατικό δυναμικό, οικονομικές επενδύσεις).
- ε) διακίνηση ιδεών - γνώσεις, πληροφόρηση (λειτουργία των ΜΜΕ).
- στ) δράση μέσω του διαδικτύου.
- ζ) λειτουργία οργανισμών (Unicef, Διεθνής Αμνηστεία, ΟΗΕ, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΝΑΤΟ κλπ)

Με την παγκοσμιοποίηση επιδιώκεται:

- α) η υπέρβαση κοινών προβλημάτων (πόλεμοι, διακίνηση ναρκωτικών, ενεργειακό πρόβλημα, λειψυδρία).
 - β) κοινός όρος ποιοτικής διαβίωσης- δεν είναι δυνατό να ισχύουν αυτοί οι όροι μόνο για το 1/3 του πληθυσμού του πλανήτη.
 - γ) ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του ανθρώπου, αντιμετώπιση των προβλημάτων των "τριτοκοσμικών" χωρών.
 - δ) εδραίωση της δημοκρατίας ως πολιτικής διεργασίας
 - ε) ανθρωπιστική ανάταση του παγκόσμιου πολιτισμού.
- Αυτή, όμως, είναι η μία όψη του νομίσματος, υπάρχουν περιπτώσεις που αποδεικνύουν: α) η παγκοσμιοποίηση - πλανητικός πολιτισμός γίνεται ο δίαυλος για την ευμάρεια των ισχυρών οικονομικά και πολιτικά χωρών.
- β) επιβάλλεται ένα κοινό "μοντέλο" διαβίωσης που οδηγεί στον υλισμό, την τεχνοκρατία, την υπερκατανάλωση.
 - γ) οι ασθενέστεροι λαοί γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης και χειραγώγησης.

Προτάσεις:

Κύρια πρόταση - αντίβαρο στην αρνητικού χαρακτήρα εφαρμογή της παγκοσμιοποίησης αποτελεί ο διεθνισμός, το όραμα του οικουμενικού πολιτισμού.

Ο διεθνισμός εκφράζεται σε ατομικό επίπεδο ως

- κοσμοπολιτισμός
- ειρηνιστική ιδεολογία
- άρνηση βίας

σε συλλογικό επίπεδο με

- ενοποίηση εθνών: αλληλοβοήθεια, συνεργασία, αλληλεγγύη, συνύπαρξη
- Διεθνές Δίκαιο, διεθνείς συμβάσεις
- Διπλωματία
- Διεθνείς οργανισμοί, διασκέψεις

- Αφοπλισμός

Τρόποι υλοποίησης του διεθνισμού:

- σεβασμός στην αυτονομία, ιδιαιτερότητα, χαρακτηριστικά κάθε λαού
- αναγνώριση της προσωπικότητας και των διαφορών των ατόμων
- στήριξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- ελαχιστοποίηση εθνικών προκαταλήψεων, ρατσισμού
- κοινή αντιμετώπιση προβλημάτων με κριτήριο το πανανθρώπινο συμφέρον
- διάλογος
- ελευθερία, δημοκρατία
- ισχυροποίηση του ρόλου των διεθνών οργανισμών
- οικονομική, πολιτική, επιστημονική, καλλιτεχνική, εκπαιδευτική συνεργασία
- αξιοποίηση των ΜΜΕ και της διεθνούς εμβέλειάς τους
- τουρισμός

Επίλογος: ανακεφαλαίωση και γενική προτροπή

2^ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

A. ΚΕΙΜΕΝΟ

Πότε λάγνες Λολίτες που θαυμάζονται για την απελευθερωμένη ομορφιά τους, πότε αξιολύπητες κοπέλες που άδικη μοίρα τις έριξε στα χέρια εκμεταλλευτών, πότε διάσημα μοντέλα που στα πόδια τους σφάζονται οι τηλεοπτικοί φακοί, πότε διάσημες εκδιδόμενες για το χρήμα που τις εκμεταλλεύονται πονηρά κυκλώματα, πότε χοροπηδηχτές παρουσιάστριες και γυμνάστριες που εκθέτουν όσο γίνεται μεγαλύτερη επιφάνεια του σωματικού τους κάλλους, οι γυναίκες παραμένουν για το τηλεοπτικό πρόγραμμα προϊόν εμπορεύσιμο. Σωρεία αποκαλυπτικών ρεπορτάζ στις τηλεοράσεις τον τελευταίο καιρό αποδεικνύουν πως το γυναικείο κορμί παραμένει ένα αντικείμενο προς χρήση, ένα «προϊόν» που κυκλοφορεί στην αγορά και το μόνο που αλλάζει είναι η συσκευασία και η χώρα προέλευσης, ώστε αναλόγως να χαρακτηριστεί πολυτελής που θα απευθύνεται σε εκλεπτυσμένα γούστα ή ευρείας χρήσεως για πιο απλοϊκές απαιτήσεις.

Πάει τόσοσ καιρός που ο δυτικός κόσμος άρχισε να δίνει τη μάχη της εξίσωσης των δύο φύλων, που θεωρείται πια παλαιωμένη υπόθεση η επιθετική διεκδίκηση από τις γυναίκες των δικαιωμάτων τους και κανείς δεν θα ήθελε να επιστρέψει εκείνη η εποχή με τα επαναστατικά φλάμπουρα του φεμινισμού να διαμελίζουν τις σχέσεις των ζευγαριών. Είναι άδικη εξέλιξη όμως, μιας επανάστασης που παρά τις ακρότητές της είχε τον ιερό σκοπό να ισοροπήσει τα δύο μισά του κόσμου, για να βρουν την ευτυχία, αυτό που ζούμε στις μέρες μας με το νομιμοποιημένο από την αγορά των μίντια εξευτελισμό των γυναικών. Δεν πρόκειται, βέβαια, για καμιά μυστική συνωμοσία των αρσενικών για να ανακτήσουν την κυριαρχία. Τα πράγματα είναι πολύ πιο άγρια και για τις δύο πλευρές, καθώς θύματα είναι το ίδιο άνδρες και γυναίκες σε μια ασφυκτική αγορά, που αναπτύσσεται ραγδαία και δεν έχει το χρόνο να αναδιαμορφώσει τις στρατηγικές του μάρκετινγκ με βάση καινούργια πρότυπα χαρακτήρων και συμπεριφορών. Το πρόβλημα είναι πως η χειραφέτηση έχει κάνει άνδρες και γυναίκες πλάσματα απρόβλεπτα που αμφιταλαντεύονται ανάμεσα σε πολλές επιλογές. Αυτό ακριβώς είναι που δεν διευκολύνει διόλου τις εμπορικές εκστρατείες και η επιστροφή σε αντιλήψεις που, τουλάχιστον, είχαν σαφή τα όρια των «στρατοπέδων» φαίνεται ως μοναδική διέξοδος για την κατανάλωση. Πρόκειται, βέβαια, για αντιλήψεις που ταπεινώνουν τον ίδιο τον πολιτισμό, αλλά παραμένουν κυρίαρχες όσο ποτέ, διαμορφώνοντας ένα βολικό πνεύμα υποκρισίας, που διευκολύνει υπέροχα τη δημιουργία

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 21, ΤΗΛ: 210 42 26 909, web site: www.hasiakis.gr

ΕΠΙΛΟΓΗ ΝΙΚΑΙΑ, ΚΟΜΝΗΝΩΝ & ΟΔΥΣΣΕΩΣ 19, Π. ΡΑΛΛΗ 190 ΤΗΛ: 210 49.60.387

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΓΑΛΑΤΣΙ, Α. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 112, ΤΗΛ: 210 29.10.107

συγχρόνο

«σκοτεινών χώρων» όπου βρίσκουν πρόσφορο έδαφος οι φαντασιώσεις. Επάνω σε αυτές, άλλωστε, χτίζεται η πρόκληση που χαρακτηρίζει το τηλεοπτικό θέαμα.

Παρακολουθούμε κάθε τόσο τις αποκαλύψεις για παράνομα κυκλώματα πορνείας που εκμεταλλεύονται νεαρές κοπέλες από φτωχές γειτονίες του πλανήτη, ή ρεπορτάζ για τους χώρους της μόδας και της λάμπης, που εξωθούν τις νεαρές γυναίκες στο εμπόριο του εαυτού τους για να επιβιώσουν και την ίδια ώρα που η τρίχα ανασηκώνεται από την αποστροφή και την έκπληξη, το βλέμμα έχει ήδη παρακολουθήσει την πιο ταπεινωτική εκμετάλλευση του γυναικείου κορμιού από τον τηλεοπτικό φακό. Όλα τα ρεπορτάζ του είδους συνοδεύονται από άκρως γαργαλιστικά πλάνα ημίγυμων γυναικών, που εμφανίζουν το γυναικείο κορμί ως φρικιαστικό εμπόρευμα, το οποίο θα πουλήσει το περιεχόμενό τους. Ζούμε καθημερινά την ακραία βαρβαρότητα, η αναφορά στην ύπαρξη μιας αλυσίδας εμπορίου γυναικείας σάρκας να αποτελεί την αφορμή για επί πλέον εκμετάλλευσή της από τον τηλεοπτικό φακό. Και δεν είναι μόνο αυτό. Η ασέβεια προς το γυναικείο κορμί και, άρα, την προσωπικότητα της γυναίκας διαπερνά ολόκληρο το οικοδόμημα του τηλεοπτικού προγράμματος, καθοδηγεί τον τηλεοπτικό φακό όταν «διαμελίζει» τα κορμιά των γυμναστριών στα πρωινάδικα σόου, για να σταθεί με επιμονή στα πιο χαρακτηριστικά σημεία του φύλου τους.

Η διαφορά μεταξύ του υπόκοσμου που εμπορεύεται ανίσχυρες γυναίκες, και της κοινωνίας, που υποτίθεται πως ανατριχιάζει με αυτές τις εγκληματικές συμπεριφορές, είναι ότι η δεύτερη έχει το δικαίωμα να ασχολείται με το σεξ μέσω της αθωωτικής διαδικασίας των μίντια. Οι καθημερινές δόσεις είναι ελεγχόμενες, το θέμα αφορά πάντα άλλους, ταπεινούς παράνομους ή διάσημους παραστρατημένους και ο διασυρμός της γυναίκας φαίνεται ανώδυνος και άριστα καλυμμένος με την υποτιθέμενη αποκατάσταση της τάξης. Ένα κλίμα «σεξουαλικής ορθότητας» διευκολύνει τη διατήρηση ακραία συντηρητικών αντιλήψεων, χάρη στις οποίες δημιουργείται η καθημερινή θεαματική ταλάντωση του τηλεοπτικού προγράμματος από την πιο επονείδιστη χυδαιότητα στην πιο γελοία σεμνοτυφία. Διαμορφώνονται έτσι οι κατάλληλες συνθήκες για το εμπόριο της σεξουαλικότητας, το οποίο ενισχύει την πορνογραφική αντίληψη που επιβάλλει το γυμνό ως το πλέον εμπορεύσιμο προϊόν. Εύκολα θύματα, φυσικά, είναι οι αδύναμοι κρίκοι της αλυσίδας, οι γυναίκες και τα παιδιά. Και αλίμονο σ' εκείνο τον πολιτισμό που με το πρόσχημα της προστασίας τους αναπαράγει τις συνθήκες προσβολής και εκμετάλλευσής τους.

B. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

A. Να δοθεί η περίληψη του κειμένου σε 100 – 120 λέξεις

B1. Ποια είναι η συλλογιστική πορεία του κειμένου;

B2. Πώς αναπτύσσεται η τελευταία παράγραφος του κειμένου;

B3. Ποιο είναι το θέμα που απασχολεί τη συγγραφέα και ποια είναι η θέση της;

B4. Να δώσετε ένα τίτλο στο άρθρο

B5. σωρεία, παλαιωμένα, χειραφέτηση, αμφιταλαντεύονται, διασυρμός : Να δοθούν τα συνώνυμα των λέξεων και να σχηματιστούν προτάσεις με τις λέξεις που δίνονται

Γ. Σε μια επιστολή που θα απευθύνετε στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να εκφράσετε την αντίθεσή σας για την παραβίαση των δικαιωμάτων των γυναικών και άλλων ομάδων ατόμων που θεωρείτε ότι θίγονται απ' τα Μέσα Ενημέρωσης.